

Різні життєві проблеми приводять клієнтів до центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді і за кожною стоїть чиясь доля, чийсь сльози чи чиясь непорозуміння.

Сам на сам із проблемами? Ти не один!

Кожна людина заслуговує на гідне та щасливе життя. Але, на жаль, не завжди все йде так, як ми цього хочемо. Історії деяких сімей вражають настільки, що ми часто задаємо собі питання :«За що їм це? Чому саме з ними трапляється горе та біда?» В такі моменти хочеться допомогти та підтримати, адже добре розумієш, що морально це пережити дуже важко.

Один такий випадок стався із молодю сім'єю.

Молода жінка, яка виховує доньку, розлучилася із чоловіком, який знаходився у місцях позбавлення волі. Жінка проживає із бабусею та з донькою у маленькій квартирі. Ні аліментів, ні іншої соціальної допомоги від держави жінка не отримувала. Зрозуміло, що однієї пенсії на двох дорослих та одну дитину не вистачало. За станом здоров'я молода мама не має можливості працювати, адже перенесла вже не одну операцію.

Побачивши її уперше можна подумати, що у цієї жінки все гаразд. Вона посміхалася, гарно виглядає та взагалі говорить, що у неї немає ніяких життєвих труднощів і стороння допомога не потрібна. Недовіра – як часто ми зустрічаємось із цим почуттям. Люди не звикли довіряти свої проблеми комусь і насамперед державі. Повільно, непевно але люди поступово починають визнавати потребу у сторонній допомозі.

Жінка знайшла в собі сили, щоб звернутися до Козятинського міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді за допомогою, адже сама подолати труднощі була вже не в змозі. Фахівець із соціальної роботи Козятинського МЦСССДМ – Марченко О.К.

уважно вивчила проблемні питання даної сім'ї. Молода жінка була направлена на консультацію до юриста. За сприянням фахівця із соціальної роботи були оформлені та направлені до суду відповідні документи на отримання аліментів. Жінка стала на облік до Центру зайнятості.

Жінка змінила своє ставлення до ситуації, вона повірила в свої сили та робить усе можливе аби її дитина отримувала все необхідне та жила повноцінно і щасливо.

Кожний заслуговує на другий шанс

До Липовецького районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді звернувся за допомогою мешканець одного з сіл району.

Як з'ясувалось, чоловік нещодавно повернувся із місць позбавлення волі та одружився з жінкою з іншого району, в якій є маленька дитина. Свою сім'ю чоловік привіз до рідного села, в якому він народився. Облаштувалась сім'я в будинку матері чоловіка. Але в будинку проживає ще один син з важкою формою інвалідності. Мати хворіє, тож усі кошти, які отримує ідуть на ліки для неї та молодшого сина. Перед Іваном (так умовно назвемо клієнта центру) постало питання працевлаштування. Через свою судимість, Іван не міг влаштуватись на роботу. Куди тільки не звертався. Всюди повертаються спинами.

Чоловік впав у відчай. Що робити? Адже сім'я не може кінці з кінцями звести.

Фахівець із соціальної роботи Липовецького РЦСССДМ звернулась за допомогою на підприємство, яке знаходиться неподалік від села, де мешкає Іван з родиною. Чоловікові запропонували роботу різноробочого з випробувальним терміном. Кожен день чоловік долав сім кілометрів до місця роботи та сумлінно працював. Івана взяли на постійну роботу, де його поважають за його працьовитість та надійність.

За сприяння фахівця із соціальної роботи дитину Івана було влаштовано у дитячий садок.

На даний час в сім'ї Івана все гаразд. Він працює, син відвідує дитячий садок. Сім'я має кошти, щоб винаймати житло та допомагати матері. І щоразу при зустрічі, вони дякують за підтримку та віру. Адже кожна людина здатна змінитись і кожен має мати свій другий шанс – шанс на щастя.

В невеличкому мальовничому селі Тиврівського району живуть головні герої нашої історії: чоловік - інвалід II групи, дружина - домогосподарка, син - учень 4 класу та її молодша сестра.

І все було б добре, якби не горілочка, яку полюбляє чоловік. Спочатку приховував «заначку» і пропивав її, а потім на оковиту витрачав взагалі усю пенсію. На прохання дружини кинути, він ніяк не реагував. Дійшло до того, що почав простягати до неї і до хлопчика руки. Пічку, що почала диміти, розібрав, щоб відремонтувати, але за відсутності грошей на випивку всі металеві частини здав на металобрухт, пообіцявши жінці що з пенсії купить нові.

Ось і літо минуло, та й осінь майже пройшла, а пічки так і не було. Чоловік постійно п'яний, на всіх лається і звинувачує всіх у своїх бідах. Дійшло до того, що серед ночі, розбудив усіх в хаті, вигнав на вулицю і сказав, щоб без спиртного не повертались.

Добре що світ не без добрих людей. Побачивши цей скандал, сусіди забрали їх до себе на ніч.

Жінка, не витримавши більше такого життя, звернулась по допомогу до фахівця з соціальної роботи.

Спільно із фахівцем розробили план виходу з кризової ситуації. Було складено та відправлено до суду позовну заяву на розлучення, подано пакет документів на оформлення опікунства над сестрою та на отримання соціальної допомоги самотньої матері.

В будинку, за допомогою сусідів, розпочали ремонт, поклеїли шпалери в дитячій кімнаті, відділили перегородкою кухню від кімнати. Роботи ще багато, по відновленню будівлі, але вона нікого не лякає. Найважливіше, що в сім'ю повернувся мир та спокій.

Поки готувалася ця стаття, сталося непоправне – оковита забрала з життя молодого чоловіка. Хіба це справедливо? Адже життя було у розквіті. І хотілося, напевно, жити, любити, радіти... Та у боротьбі із Зеленим Змієм чоловік зазнав поразки, ціною якої стало молоде життя...
